

[Lone Dybkjær]

Når det så drejer sig om virksomheder i al almindelighed og kemivirksomheder i særdeleshed, er det vores opfattelse, at det nu er nødvendigt at komme med en totalvurdering af, hvilke kemivirksomheder vi kan have her i landet, hvad vi mener vi kan gå ind for. Og vi regner med, at der i forbindelse med risikoudvalgets arbejde vil komme et beslutningsgrundlag, vi kan bruge, og hvis det ikke bliver tilstrækkeligt, vil vi prøve at finde frem til, hvordan vi så kan fremskaffe det fornødne beslutningsgrundlag.

Det Radikale Venstre har altså ingen planer om at nedlægge andre virksomheder, men vi har derimod planer om nu at få en totalvurdering af de store kemivirksomheder her i landet. Hvad er det for risici, de indebærer? Hvad synes vi vi kan leve med? For der er en risiko ved alting, sådan som nogle ordførere også har været inde på, og det bliver derfor en afvejning af, hvilke grader vi kan acceptere.

Vi mener også, at det nu er nødvendigt at få taget en diskussion også med kommunerne om, hvor vi kan have disse § 5-virksomheder liggende. Vi mener, det er nødvendigt med en meget stram planlægning inden for dette område, fordi der meget ofte sker det, at der etableres en virksomhed, og så flytter beboelsen ud til virksomheden. Det er sket i en lang række tilfælde, og så er virksomheden pludselig for risikofyldt for de beboere, der bor i nærheden. Det er naturligvis ikke i det lange løb en hensigtsmæssig måde at gøre tingene på, og derfor mener vi, det er nødvendigt at få et ordentligt beslutningsgrundlag for hele spørgsmålet om kemivirksomheder, farlige virksomheder i det hele taget, og også en ordentlig planlægning, der sikrer, at vi ikke gang på gang kommer i den situation, at vi har en konflikt mellem virksomheden og beboergrupperne, hvor man med rette kan sige, at virksomheden faktisk har etableret sig først, og at beboerne er kommet senere, hvorfor det måske ikke er rimeligt, at det altid er virksomheden, der skal betale prisen.

Vi er altså ikke indstillet på, at dette er den første virksomhed i en række, men vi er derimod indstillet på, at der nu skaffes et ordentligt beslutningsgrundlag, sådan at vi kan få en mere reel diskussion om disse ting.

Til slut vil jeg understrege: vi er fuldstændig overbevist om, at uanset hvilket nyt generelt beslutningsgrundlag der kom frem, ville

det stå fast, at klorfabrikken er fejlplaceret, at den udgør en risiko for sine omgivelser, og at det derfor er uforsvarligt at have klorfabrikken liggende, hvor den ligger, hvorfor det er et rigtigt synspunkt, at den bliver nedlagt.

(Kort bemærkning).

Maisted (V):

Vi fik da afklaret nogle ting. Det Radikale Venstre er sammen med venstrefløjspartierne klar til at tage politiske beslutninger om, hvilke virksomheder der skal eksistere her i landet, og det er meget interessant at se, at en af de mest sikre virksomheder ikke bare inden for dette område, men inden for den kemiske industri, er man parat til at lukke i 1990.

Vi har ca. 300.000 mindre virksomheder i dette land, som ikke havde en jordisk chance for at opfylde de sikkerhedskrav, der stilles til disse store virksomheder. Vi har en række andre virksomheder, som heller ikke har en chance for bare at leve op til halvdelen af de krav, der stilles, men de er bare aldrig nogen sinde blevet undersøgt.

Nu kommer selvfølgelig det, at fru Lone Dybkjær siger, at vi skal have en totalvurdering af dette. Ja, vi skal formentlig have en konsensuskonference, hvor vi kunne få byerhvervene og dansk industri op til vurdering, og så kan Socialdemokratiet, SF, VS og Det Radikale Venstre lave en prioriteringsliste, en liste over, i hvilken rækkefølge danske virksomheder skal nedlægges.

Det har selvfølgelig den effekt, at danske virksomhedsledere og deres medarbejdere begynder at tænke sig om, og så siger de: kan det overhovedet betale sig at beskæftige sig med produktion i dette land inden for disse kategorier? Skal vi ikke hellere nedlægge væbnene med det samme og så gå hen på bistandskontoret, for venstrefløjspartierne og Det Radikale Venstre skal nok sørge for, at der kommer penge i kassen, eventuelt i form af en borgerløn?

Det er svaret til danske virksomheder og deres medarbejdere, og det er fuldstændig uanstændigt og uansvarligt, at man på den måde kører det danske samfund nedenunder og hjem ved såkaldt rullende miljøbestemmelser.

Det er forhåbentlig sådan, at fru Lone Dybkjær nu vil sørge for, at der bliver af-